

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata a lakosság aktuális témakörű **egyértéző észrevételeit, jobbító kritikai jelzéseit, tiltakozásait, kérdéseit, javaslatait** tolmácsolja, a **szerkesztőséghez** névvel, vagy jellegével eljuttatott információk tényhátterű, esetleg csupán fejleményeket, tendenciákat valószínűsíthető, ám a közérdeklődésre igényt tartó, szerkesztett változatában

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. /Részletek **Magyarország Alaptörvényének IX. cikkéből.**/

*

4./ § (2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

10./ § A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás. /Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből.**/

*

3. § A Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzé tehetőek, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók...

4. § A mediaszolgáltatások sokszínűsége kiemelten fontos érték.

7. § (1) A mediaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő mediaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni. /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből.**/

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

Őszinte párbeszéd – a DAL-ról

Düsseldorf, Baku, Malmö. E települések korántsem valamiféle világsorsot befolyásoló politikusi találkozók, vagy nagy horderejű tudományos tanácskozások, esetleg példátlan méretű természeti jelenségek helyszínei voltak. Nem, ugyanis e városokban, pontosabban Németországban, Azerbajdzsánban és Svédországban került sor az **Eurovíziós Dalfesztivál**-okra, sorrendben a kontinens könnyű-zeneészeinek **56-57-58.** versengéseire. Nekünk, magyaroknak eléggé kínos emlékeink vannak e rendezvényekről, ahol a 22., majd a 24., legutóbb pedig csupán a 10. helyezést tudtuk elérni. Bár a közel 40 énekes között nem egyszerű rangos teljesítményt elérni, ám a baj ott van, hogy hazánk igen csak ritkaság számba menő dallamkinccsel rendelkezik, ami azt jelenti, lehetett volna meríteni magyaros motívumokat a szép muzsikánk gazdag tárházából, s fülbemászó nótákat kreálni, nagyon kellemes hangzású zenei kíséretekkel. De hát mi folyton igazodni akarunk a külföldi elvárásokhoz, pedig fordítva kellene, úgy, hogy a gyönyörűen szárnyaló dalunk bilincselje le az idegen ajkú nézőket, hallgatókat, no meg a fesztivál szervezőit, levezénylőit is.

***

Persze, a könnyűzenét kedvelő emberek más nézőpontból is megközelítették a sikertelenségeinket, mégpedig a ráfordításból kiindulva. **Szerkesztőségünk** összegyűjtötte eme rengeteg véleményt, s azt még tavaly október végén levélben juttatta el a **DAL** itthoni programja kidolgozóinak, megrendezőinek, felelőseinek, közöttük **SZABÓ LÁSZLÓ ZSOLT úrnak, a MÉDIASZOLGÁLTATÁS-TÁMOGATÓ ÉS VAGYONKEZELŐ ALAP megbízott vezérigazgatójának.**

Így elégedetlenkednek a könnyűzenét kedvelő adófizetők

Az alábbiakban közreadjuk a postai úton továbbított sorainkat a csaknem teljes terjedelemben:

Néhány nap óta szokatlanul sok állampolgár juttatja el hozzánk aggodalommal teli, sőt, eléggé indultatos jelzéseit, észrevételeit, ám azt is mondhatnók, panaszait és közérdekű bejelentéseit amiatt, mert úgy érzik, a tisztességes munkájuk jövedelméből, illetve a fogyasztásuk révén befizetett forgalmi adóforintjaik egy része nem elfogadható eredményességgel, mi több, túrhetetlen lebőgést okozva van felhasználva.

Könnyen kitalálható, hogy a kifogások fő tárgya a focink rettenetes helyzete. Az emberek gyökeres és a felelősségre vonást sem mellőző átalakítást szorgalmaznak, sürgetnek. Mégpedig azért, mert nemcsak a harmatgyenge produktumok verik ki náluk a biztosítékot, hanem ama tények is, amelyek szerint az elképesztően alacsony színvonalú teljesítések ellenére egyesek, a silány „attrakciók” szervezői-megtestesítői százezreket-milliókat rakhattak zsebre, nem kizárhatóan sűrűlva, esetleg átlépve ezzel a közpénzek herdálásának, hűtlen kezelésének határát is.

Csak hát nemcsak a sportélet területén van okuk elégedetlenségre, felháborodásra az [adófizetőknek](#), hanem abból adódóan is, hogy a [kultúra](#), jelesül a [szórakoztatás](#), egészen pontosan a [könnyűzene](#) világában szintúgy [észbontóan döbbenetes dolgokat tapasztalnak](#).

A kereskedelmi televíziók teljességgel fölösleges gyakorisággal megrendezett tehetségkutató műsorai egyre szélesedő ellenszenvet keltettek-keltenek a jobb érzésű nézők tömegeiben – tudtuk meg olvasóinktól, akik visszatérően hallják-látják, hogy az ottani dobogósok egy része a későbbiekben kriminalisztikai és mentális híradásokban tér vissza. Ami bizonyítja, hogy az ilyen tévés programok során ismertté vált fiatalok sorában sajnos, nincsenek kevesen az úgymond kevésbé stabil egyéniségek, akiket — a dalaikkal, lemezeikkel együtt — hamar elfelejt még a kezdetben szinte vadul rajongók tábora is. Egy szó mint száz: a nyugati tévék efféle műsorait utánzó hazai zenés kínálatokban egyelőre nem tűnnek fel a jövőbeni ARADSZKY LÁSZLÓK, ÁKOS STEFIK, BRÓDY JÁNOSOK, CSEPREGI ÉVÁK, DEMJÉN FERENCEK, DOBOS ATTILÁK, FENYŐ MIKLÓSOK, HARANGOZÓ TERIK, HOLLÓS ILONÁK, KÓBOR JÁNOSOK, KONCZ ZSUZSÁK, KOOS JÁNOSOK, KORDA GYÖRGYÖK, KOVÁCS ERZSIK, KOVÁCS KATIK, MARY ZSUZSIK, MÁTÉ PÉTEREK, MIKES ÉVÁK, PATAKY ATTILÁK, PÁYER ANDRÁSOK, POÓR PÉTEREK, SÁROSI KATALINOK, SZANDIK, SZENES IVÁNOK, SZÉCSI PÁLOK, SZÜCS JUDITOK, VÁMOSI JÁNOSOK, ZALATNAY SAROLTÁK, ZÁMBÓ JIMMYK... -, hogy csak a közelmúlt legsikeresebbjeit, a legtöbb örökzöld dallamok énekeseit, szerzőit említsük meg, alfabetikus sorrendben Ám mindezek ellenére a [szóban forgó rendezvények előkészítői-lebonyolítói is feltehetően horribilis összegekkel gazdagították bugyellárisaikat](#). Bár eme forintok többnyire a szponzorok, meg a reklámozók révén jöhettek össze, ám az ő nyereséges bevételeik is döntően a lakossági szolgáltatásaik, vagy termék-előállításuk, illetve - eladásuk révén keletkeztek, amiket a megrendelőik, a vásárlóik fizettek be, a forgalmi adókban.

Azt mondják a bennünket felkereső emberek: az [Eurovíziós Dalfesztivál — közpénzekből működő — MTVA és az MTV által irányított éves programsorozatainak sikertelenségei úgyszintén felháborítóak](#). Bár a 2011-es **22.**, majd a tavalyi **24.** és az idei **10. helyezés** nem a minőségi helyben járást tükrözi, de **nagyon messze van a könnyűzene magyar kedvelőinek elvárásaitól**, akik meggyőződéssel vallják: [Dankó Pista, Kálmán Imre, Huszka Jenő és Fényes Szabolcs országában, ahol e szerzők és a többi társai jóvoltából a világ legszebb dallamai születtek a legutóbbi évszázadban, enyhén szólva, szégyen az új évezredbeli igen gyenge szereplés](#). Amelytől függetlenül, a programbeli költségvetés lehetővé tette, hogy a közreműködők összességében milliókat tehettek a bukszáikba.

Olvasóinkat roppant [megdöbbenette](#) az interneten röviddel ezelőtt az MTVA által közzé tett újabb pályázati felhívás, melyből például kiderült:

Idén a magyar nyelvű dalszövegek mellett angolul, valamint Magyarország területén élő kisebbségek és etnikumok nyelvén íródott pályaműveket is vár a zsűri...

A szöveg, később így folytatódott:

A Dal című többfordulós élő show-műsor előző két szériájának sikere megmutatta, hogy a hazai könnyűzenészeknek milyen nagy szükségük van arra, hogy a kevésbé ismert együttesek, előadók és szerzők országosan ismertté váljanak, és esélyt kapjanak a nemzetközi megmérettetésre is.

Mindezekre vonatkozóan a [kérdések özöne](#) vetődött fel a bennünket felkeresőkben, akiknek megnyilatkozásaiból, íme néhány:

1./ [Hogyan lehetett sikeres a Dal című többfordulós élő show-műsor előző két szériája, amikor a nemzetközi megmérettetésre kiküldött hazai produkciók tavaly a 24., idén pedig a 10. helyezés érte csak el?](#) Sikeres talán csak azoknak lehetett e program, akik a szakmai kudarcától függetlenül jól jártak, amikor távoztak a pénztártól, vagy amikor megtalálták számláikon a tárgybeli honoráriumukat...

2./ [Az egyébként is mélyen megosztott országunkban miért kell angolul is elvárni a beküldött szerzeményeket, sőt, akár a kisebbségek, etnikumok nyelvén fogadni a pályázatokat?](#) Csak remélni lehet, hogy nem az elkülönültség további mélyítése itt a cél... Mellesleg igen csak elképesztő lenne, ha a közel 10 milliós létszámú, s az elsőprő többségében magyar anyanyelvű országunkat a csupán pár ezernyi-százezernyi etnikum és kisebbség nyelvén képviselné valaki, merthogy 2014-ben, a dániai Koppenhágában rendezendő 59. Eurovíziós Dalfesztivál korántsem a kontinens etnikumai és kisebbségei szereplőinek lesz a seregszemléje, vetélkedője... Megemlítendő itt, hogy a [Közszolgálati Kódex](#)-nek az anyanyelvi kultúra ápolásának szempontjait tartalmazó fejezete legelső tételében olvasható, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatóknak kiemelten fontos feladatuk a magyar nyelv ápolása. Ami alól a Dal-program sem kaphat felmentést – például a versenygyőztes szerzemény idegen nyelvű tolmácsolása végett./Itt megjegyzendő, hogy a 2012-es hazai elődöntőkön elhangzott dalok jelentős része is angolul tolmácsolva volt, amely szintén nem a magyar nyelv ápolása közszolgálati feladatai teljesítésének felelt meg./

Olvasóink, vagyis az adófizetők egyáltalán nem fogadták tetszéssel, megértéssel a Blikk című, naponta megjelenő legnagyobb bulvárlap „Kállay-Saunders angolul Dal-ol” című, 2013. október 12-i cikkét sem, amely azt közölte, hogy az angol anyanyelvű fiatalember angolul óhajt fellépni a soron következő ilyen versengésen. Az óhatatlan kérdést egybehangzóan tették fel:

[Ha már megelégedésére a mi hazánkban él, alkot e fiatalember, nem kellene legalább annyira megtisztelnie bennünket, hogy a szóban forgó selejtezői és egyéb pódiumokon is a magyar nyelvünket népszerűsíti?](#)

A mai könnyűzene iránt is érdeklődő adófizetők végül az alábbi kérelmeket-javaslatokat továbbították felénk:

[Az MTVA és az MTV gondoskodjanak arról, hogy a DAL-pályázatok válogatását, a nyilvánosság elé vitt nóták műsorbéli zsűrizését, majd a döntőbeli elbírálását más-más szakember-gárda végezze, elejét véve ezzel a részrehajlásnak, illetve a szűkös csoportérdekek érvényre jutásának!](#) E munkához célszerű igénybe venni olyan könnyűzenei énekeseket, zeneszerzőket, szövegírókat, akik több évtizedes sikerekkel rendelkeznek, ismerői a most virágzását élő magyar mulatók műfajnak,

s tudják annak módját, miképpen lehet több mint 40 ország tévénezőinek millióival pár perc alatt megkedvelteni a szívből jövő és fülbemászó szép magyar muzsikát!

E vonatkozásban egybehangzó véleményeként rögzítettük az alábbiakat is:

* A zsűriben nem illik olyan énekest-zenészt szerepeltetni, aki a megelőző fesztiválon a 24., 22., vagy éppen a 10. lett, hiszen amit mond, nem tűnhet hitelesnek, mert maga sem tudott dobogóshoz közeli sikert elérni.

* A hazai elődöntőket-döntőket adó tévéműsorok bíráló bizottságának négy tagjából három mindig ugyanazon személyekből tevődött össze az elmúlt három évben, ami úgymond bérelt pozíciót jelentett az érintettek számára, holott egy demokratikus jogállamban az efféle kiváltság nem megengedhető, merthogy teret enged a követelmény, az ízlés, a színvonal megcsontosodásának, zsigeri beidegződésének, az egész versengés afféle diktatori módon való levezénylésének.

* A 2011 óta lebonyolított zsűrizés mindegyik fázisában észrevehetőek voltak ugyanazon hibák, nevezetesen, hogy a bírálók gyakorta afféle szerepzavarba kerülve, nem a nótákról szóltak, hanem a fellépőkről, amelyekkel befolyásolhatták az egyéni szimpátia alapján is szavazókat.

A Csillagok című dalt éneklő Puskás Petiről, a 2012-es budapesti tévés dalmustrán többi között az alábbiak hangzottak el:

- **Te teljesen egyedi figura vagy, egy fura fiú... Soha nem vagy százszázalékos a színpadon, csak százötven, olyan szenvedéllyel énekelsz... (Wolf Kati)**

- **Nem kell ahhoz tűznyelő, vagy késdobáló, hogy valami működjön, csak tehetségesnek kell lenni... (Rákay Philip)**

A Fábíán Juli előadta dal után volt hallható a zsűri részéről, szintén az előbb említett vetélkedőn:

- **Fábíán Juli az az énekesnő a világban, aki stúdióminőségben énekel a világ bármelyik színpadán... (Csiszár Jenő)**

- **Először nem hittem el, hogy magyar énekesnő énekli ezt a dalt. Olyan karakteres a hangod, hogy bárhol a világon megállná a helyét... (Rakonczai Viktor)**

- **Az ember pacává folyik szét, amikor énekelsz, mert olyan hangszíned van és ez egy adottság. s úgy használod a hangodat, innen a tetőtől talpig zene vagy... (Wolf Kati)**

Gyurcsik Tibor énekszám utáni egyik értékelés:

Marha jól nézel ki, nagyon huncut gyerek vagy, végtelenül jól énekelsz... (Wolf Kati)

* Rettenetesen megtévesztő volt, hogy a stúdióbeli, zömében alighanem a fellépők rokonaiból, barátaitól, ismerőseiből, közeli rajongóiból álló közönség, főleg a pozitív személyi jellemzésekre reagált nagyon hangos sikítással, füttyüléssel, azt a látszatot keltve, hogy a

magyarok millióinak osztatlan véleményét tolmácsolta. Pedig hamar kiderült, hogy a több tízezer szavazat is csupán úgy gyűlt össze, hogy a külföldön élők is jócskán besegítettek.

***

Míthogy a küldeményünkre jó másfél hónapig nem reagált a címzett, őt még egyszer felkerestük tavaly december közepén, egyebek mellett az alábbi mondatainkkal:

* Sokak számára nagyon aggályos, hogy megint a volt megasztárosok, voice-osok és az X.faktorosok osztálytalálkozója lesz a következő, a 2014-ben megrendezendő A DAL című versengés, amelyről a BLIKK 2013. december 12-én megjelent egyik cikkéből értesült a közvélemény. Egyesek itt határozottan rá is kérdeznak: e vonatkozásban vajon nincs valamiféle kartell-rendszerű megállapodás a kereskedelmi és a közszolgálati televíziók között? Ki nézhetne utána mindennek, a könnyűzenével foglalkozó valamelyik civil egyesület, esetleg a kultúrát is irányító szakminisztérium, vagy a Gazdasági Versenyhivatal, netán az ügyészség?

* A december 13-ai dátumú, szintén BLIKK-cikk is kiverte számos könnyűzene-rajongó adófizetőnél a biztosítékot, merthogy a „Saját zenekara ellen is versenyez Gájer Bálint” című közlésből valami olyasfélérről értesültek, hogy ugyanazon zenekar két tagja is fellép majd külön-külön nótával. A kérdésük óhatatlan: Miféle szabályosság, etikusság érvényesült a 30 dal kiválasztásánál? És egy-egy szerzemény esetében mely elemek voltak a fő értékmérők? Csak nem újra azok, amelyeknek döntően „köszönhető” a közelmúltbeli eurovíziós megmérettetésünk szégyellni valóan 24. és 22. helyezései?

* Az adójukat pontosan, s olykor nem kis családi szűkölködés közepette befizető zenekedvelők között egyre többen hangoztatják: Az vajon nem szándékos-tudatos pénz pazarlás, esetleg az illetén közvagyonnal való rossz, vagy hűtlen sáfárkodás, ha évente 100 milliónál több megy el olyan kulturális rendezvényre, ami nem öregbíti, hanem szinte elfeledtetni nagyon gyenge produkciójával hazánk jó hírét, melyet számos világhírű szerzőink alkotásai fémjeleznek?

Nos, eme kemény, de nagyon is segítőszándékú megjegyzésekre, kérdésekre is várjuk az **Ön** válaszát!

***

Így nyugtatja meg a DAL kedvelőit az MTVA mb. vezérigazgatója

Az előzőkben közölt megkereséseinkre az alábbiakat reagálta levélben **dr. Szabó László Zsolt**:

A DAL című hazai dalválasztó show műsor a dalok versenye. Egyik feladata, hogy a közönség bevonásával megtaláljuk azt a dalt, amelyik hazánkat képviseli Európa legnagyobb szabású zenei és televíziós eseményén, az Eurovíziós Dalfesztiválon. Azt még fontosabbnak tartjuk, hogy teret adjunk tehetséges magyar szerzőknek és előadóknak, akik a műsor segítségével elindíthatják, vagy megerősíthetik hazai zenei karrierjüket.

Mivel egy nemzetközi produkcióhoz csatlakozik az adássorozat, nagyon sok szabályt be kell tartanunk, az egyik az esélyegyenlőség elve. A pályázati felhívásban külön hangsúlyoztuk, hogy mindenki egyenlő eséllyel indulhat, határon túlról is várjuk a jelentkezőket, akik megfelelnek kiírási feltételeknek. A kereskedelmi televíziók tehetségkutatóiból sok kiváló énekest ismert meg az ország, ők ugyanúgy részt vehettek a pályázaton.

A legjobb harminc dalról szakmai zsűri döntött, az élő adásba bekerült előadók kétharmadának semmi köze a tehetségkutatókhoz, egyharmaduk pedig a műsorban kap először lehetőséget országos tévéfellépésre. A mezőnyben tehát pályakezdők és befutott előadók egyaránt helyet kaptak, a fő szempont a dal minősége és nem az előadók korábbi pályafutása volt. A műsornak semmilyen megállapodása nincs kereskedelmi csatornákkal, a pályázati kiírás ezt nem is tenné lehetővé.

Gájer Bálint bár rendszeresen fellép a Group'n'Swing zenekarral, de elsősorban szólóénekes, a Voice című műsorban is szólistaként indult. Természetesen egy előadó csak egy produkcióval kerülhet be az élő adásba, ezt a szabályt szigorúan érvényesítettük azokkal a versenyzőkkel szemben, akik több dalt is beadtak. Bálint szólódalának és az együttes számának semmi köze nincs egymáshoz, így nincs akadály a élő műsorban való szereplésüknek.

Egyik nagyon szigorú nemzetközi szabály, hogy a versenyző dal nem kerülhet nyilvánosságra a verseny éve előtti szeptember 1-én.

„1.1. A Versenyre kizárólag olyan, legfeljebb 3 perc időtartamú zeneszám nevezhető, amely 2013. szeptember 1. előtt — sem a dalszöveg, sem a zene, sem külön-külön, sem együtt — nem került kereskedelmi forgalomba, illetve nem hangzott el nyilvános előadás keretében.”

Így sajnos le kell mondanunk azokról a zseniális szerzőkről és műveikről, akiket Ön is felsorolt. (A világhálós népújságunkhoz eljutott nézői vélemények alapján közöltük a kiváló alkotók neveit. A szerk. pontosítása./ Kortárs popzenei szerzőkre és versenyzőkre épít a magyar és a nemzetközi produkció is, és nagy örömünkre szolgál, hogy a hazai könnyűzenei élet legnevesebb popzenei alkotói is pályáznak dalaikkal.

Köszönjük, hogy megosztotta velünk a véleményét /Internetes lapunk lakossági álláspontokat tolmácsolt. A szerk. pontosítása./, reméljük, sikerült minden felvetett problémára válaszolni.

***

Nos, teljesen érthető, hogy a szóban forgó zenei program fő szervezője-rendezője őszintén elmondta gondolatait a felvetett kérdéseket illetően. Az ő szemszögéből lényegében minden folyamat, történés rendben zajlik. Ám mégis van probléma, például az, hogy e területre egyáltalán nem alkalmazható az elmúlt évekbeli produktumokat summázó ama kormány-szlogen, hogy „Magyarország jobban teljesít!” Ugyanis az igazi teljesítés legutóbb éppen 20 esztendeje, 1994-ben volt, amikor a Dublinban sorra került nemzetközi dalversenyen a „Kinek mondjam el vétkeimet?” című dalával a dobogó-közelben, vagyis negyedikként végzett BAYER FRIDERIKA. És azóta? Bizony, lejtmenetben vagyunk. Pedig az adófizetők biztosították a százmilliókat az ilyesféle kiadásokra. Tehát a hiba valahol másutt van. Nagy valószínűséggel annál a grémiumnál, amelynek tevékenysége révén ott tartunk egy ideje, hogy a fesztiválokon szerepeltetett dalokra ma már egyre kevesebben emlékeznek. Ezekből nemhogy örökzöldek nem lettek, de eléggé gyorsan el is hervadtak. A nézők ebbéli tapasztalatai így foglalhatók össze:

1./ Igen csak rossz vágányon halad ez a nemzetközi zenei program, amelyen korántsem a dalok, sokkal inkább az előadók és a mellettük lévő táncosok mozgás-dús jelenetei versengenek. Az ilyen elemek nem nélkülözik a színpad egészére kiterjedő ugrabugrákat, ahol helyet kaphat a fejen állás, az ölbe emelés, a hátra felkapaszkodás, a térdelés, vagy a cigánykerekezés is.

Pedig ezt az eredetileg nemes célú, tiszta szándékú vetélkedést nem szabad a balettozás, vagy a cirkuszi akrobatika követelményeivel összekeverni, s illetéknéppen az egész rendezvényt szappan operává silányítani!

Ha e vonatkozásban létezik úgymond engedélyező nemzetközi szabályrendszer, akkor annak megalkotóira-működtetőire erőteljesen kellene hatniuk a magyar résztvevőknek is, hogy minden évben szigorúan megőrizhető legyen e könnyűzenei verseny eredeti rendeltetése, vagyis hogy az mindig a különböző nemzetek melódiáinak seregszemléje lehessen, mindenféle kísérő mozgáselemek, látványtechnikák zavaró jelenléte nélkül.

2./ Nem szabad engedni, hogy az angol anyanyelvű országokon túl más országbeli énekesek is angolul adják elő dalaikat! Ez a nyelvhasználat nem ronthat rá diktatórikusan e rendezvényre, hiszen az egyfelől a nemzetek felettsége hamis és igazságtalan látszatát keltheti, másrészt úgymond egysíkúvá, monotonná, szürkévé, unalmassá teheti a nemzeti produkciókat, amelyeknél éppen az lehet a vonzó, hogy a nyelvek sokaságán szólalnak meg a több tucatnyi országot képviselő fellépők produkciói!

3./ Mindig Frappáns tartalmú és jól rímelő szövegre készült, fülbemászóan kellemes dallamú, igényesen hangszerelt, megnyerően, szépen, s természetesen magyarul énekelt szerzeménnyel kell részt vennünk a soron következő, kopenhágai megmérettetésen is!

4./ Nem biztos, hogy jó irány a popműfaj és –stílus külföldi elemeinek szolgai átvétele, a mi fülbemászó melódia és szövegileg is színvonalas produkcióink létrehozása helyett. Ugyanis rettenetesen rétegegényről van itt szó, amely változik, átalakul, s ha csökken az érdeklődése, az általa korábban táplált siker gyorsan átmehet feledésbe, délibábra, óriási emberi problémákat okozva a szerzőknek, az előadóknak. Vajon érdemes, szabad az ilyen szituációk bekövetkezésére az adóforintok tíz- és százmillióit ráfordítani? És az ilyen szükös csoportizlés követői vajon kiküldhetnek nekik tetsző dalost az egész ország nevében a külföldi versenyekre?

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a rendszerváltás veszteseinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
